

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola ad Ephesios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.

Εκ τῆς πρὸς Εφεσίους.

Ex epistola ad Ephesios.

ΕΙΣ κύριον, μία πίστις, ἐν βά-
πτισμα· εἰς θεὸν καὶ πατέρα πάν-
των, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πάντιν.
ἐνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις
αὐτῇ κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ
Χριστοῦ. διὸ λέγει· ἀναβὰς εἰς ὕψος,
ἡχμαλώτισεν ἀρχιμαλωσίαν, καὶ
ἐδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. τὸ
δὲ ἀνέβη, ἵνα ᾖ ἐν ἡμῖν, εἰ μὴ ὅτι καὶ κα-
τέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;
ὁ κατεβὰς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀνα-
βὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν,
ἵνα πληροῖ τὰ πάντα.] ἄρχει δὲ
μοι πάλιν, ὅσῳ ἐν τούτῳ λόγῳ
σαφέστατα τε καὶ ἐναργῶς ἀποφαί-
νει, εἰδὼς καὶ διωάμενος, ὅτι Χρι-
στὸς κύριος εἰς, καὶ ἐν ὧσιν οἰκono-
μικῶς συνενεχθέντος ἔργου πρὸς
τὸ ἀνθρώπινον· εἰς ᾧ δὲ ἅμφοῖν
ἡμεῖς ἀληθῆς. ἐπεὶ πῶς εἰς κύριος;
πῶς δὲ μία πίστις; ἢ πῶς ἐν ἐστὶ τὸ βά-
πτισμα; εἰ γὰρ ἡμεῖς δύο, δύο πάντως
καὶ κύριοι, διττὴ καὶ ἡ πίστις, καὶ οὐχ
ἐν ἐστὶ τὸ βάπτισμα. εἰς ἕνα γὰρ πεπι-
στεύκαμεν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα βεβα-
πίσμεθα; ἀλλὰ μὲν εἰς κύριον,
μία πίστις, ἐν βάπτισμα. πρὸς θεὸν ὁ-
μολογῶν ὅτι καὶ εἰς ἡμεῖς, καὶ εἰ νοοῦ-
μεθα ἡμεῖς γεροντῶς ὁ μονογενής.
ὡς δὲ ὅλως ὁ ἀναβὰς εἰς ὕψος; ἢ
πῶς ὁ κατελθὼν εἰς τὰ κατώτερα μέ-
ρη τῆς γῆς; ἐκουὼν αὐτὸς κατέβη μὲν
ἀνθρώπων· κατέβη γὰρ ἐαυτὸν
εἰς κένωσιν, καὶ ταπεινώθηκε, ὑπο-
τάσσας ἑαυτὸν ὑπὸ τὸν πόδα τοῦ
θανάτου· ἀνέβη δὲ μετὰ σαρκὸς ὑπεράνω πάν-
των τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληροῖ τὰ
πάντα.

Concil. Tom. 5.

VNUS Dominus, una fides, v-
num baptisma: vnus Deus &
Pater omnium, qui est super omnes,
& per omnia, & in omnibus. Vni-
cuique autem nostrum data est gra-
tia secundum mensuram donationis
Christi. Propter quod dicit: Ascen-
dens in altum captiuam duxit ca-
ptiuitatem, dedit dona hominibus.
Quod autem ascendit, quid est, nisi
quia & descendit primum ad infe-
riores partes terre? Qui descendit,
ipse est & qui ascendit super omnes
celos, ut implet omnia. En quan-
ta rursus claritate & euidentia
apostolicus fermo hoc loco o-
stendat, Verbo per dispensato-
riam vnionem cum humana na-
tura coeunte, vnum tantum esse
Christum, vnum esse Dominum;
atque adeo vnum ex utroque esse
solum, verum naturalemque Fi-
lium. Nam quomodo vnus Do-
minus, aut vna fides, aut vnum
baptisma? Si enim duo sunt filii,
duo necessario erunt Domini, &
duplex rursus fides, & duplex
tandem baptisma. In quem enim
credidimus, aut in cuius nomine
baptizati sumus? Atqui vnus tan-
tum est Dominus, vna fides, v-
num baptisma. Perspicuum fit
ergo, vnum solum esse Filium,
etiam si Vnigenitus humanam o-
riginem perinde ac nos expertus
fit. Rursus ecquisnam ille est,
qui vel in altum ascendit, vel ad
inferiores terræ partes descendit?
Hic ipse igitur secundum huma-
nam naturam descendit, seseque
ad exinanitionem demisit, ac hu-
miliauit, factus obediens vsque
ad mortem. Ascendit autem car-
ne indutus super omnes celos, ut
impleat omnia.

Ephes. c. 4.
v. 5.

Cc ij